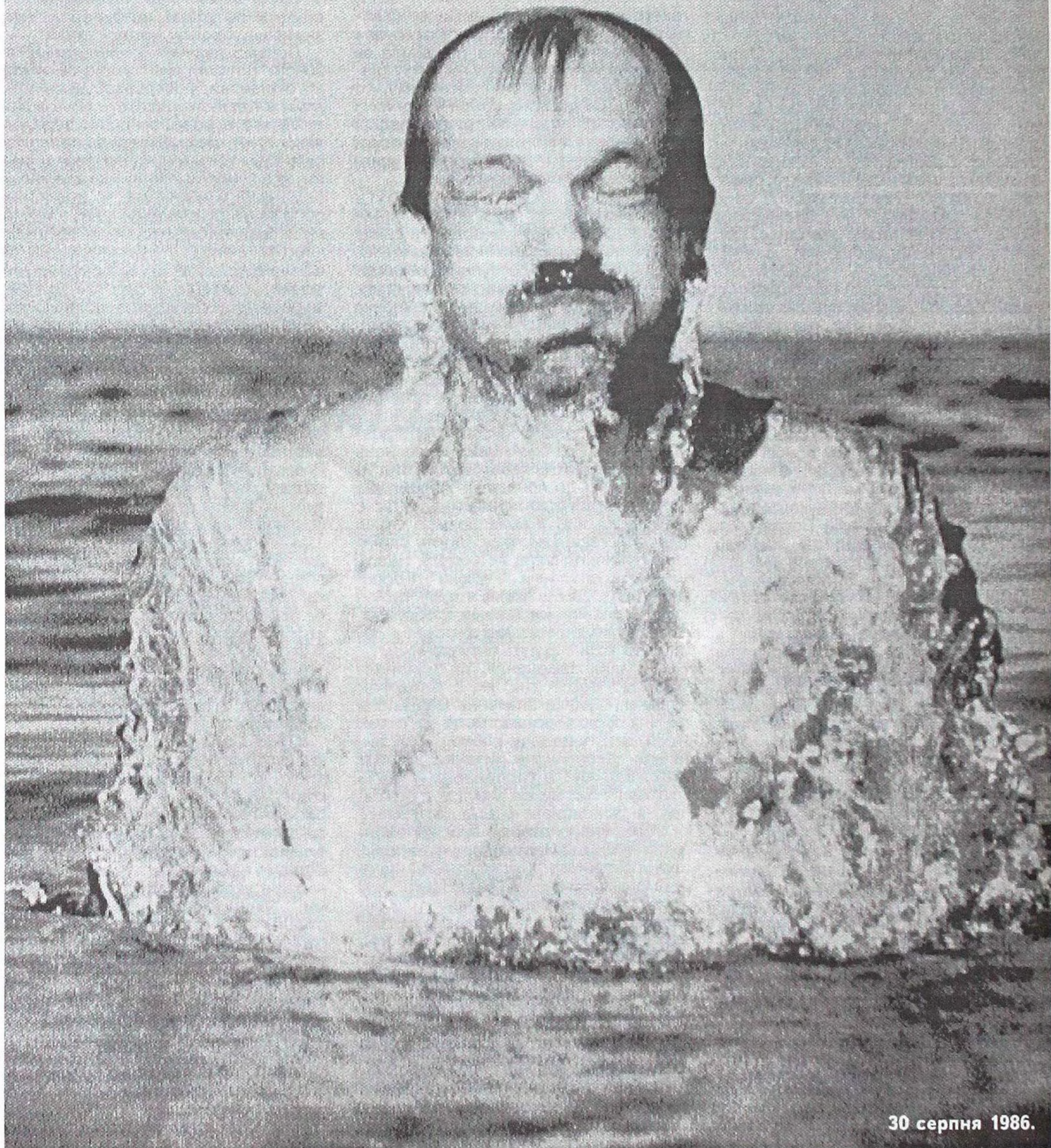

фотогалерея

Володимир ПІКА
Володимир
КУЖОРЕНЧУК*
Ното dexter

30 серпня 1986.

8

КІНО
ТЕАТР

Вже рвонув Чорнобиль, але ще живий "Адмірал Нахімов".
30 серпня 1986 року. Мій шкільний друг Володя Кукоренчук виринає з Чорного моря, а Nikon з витримкою 1/4000 зупиняє і час, і воду. 2000 таких миттєвостей...
Чи треба чекати, поки вода стече в море і Володя відкриє очі?...
"З гуся водичка, з нашого хлопчика болячка..."

Все життя після ВДІКу він знімає фільми, які потім називають фільмами режисерів А, Б чи В.
А коли залишається сам...

Татусь Карло і Буратіно в одній особі з горіховим поліном в руках.
Кінооператор з руками столяра. Він вірить, що все-таки є десь заповітні дверцята під намальованим на полотні вогнищем і, якщо ліпити, обпалювати, ткати, рубати, стругати, свердлити, тесати, не покладаючи рук, не шкодуючи пальців...
Без втоми?

Де він, наш золотий ключик?
Ми так давно біжимо поряд однією дорогою, що будь-які запитання втрачають сенс.

"Музика грає так весело, так радісно і, здається, ось-ось, і ми дізнаємось, навіщо ми живемо, навіщо страждаємо...
Якби знати, якби знати!"

А.П.Чехов. "Три сестри"

Ви розумієте, про що я?

* Володимир Кукоренчук виріс і закінчив школу в Черкасах. 1974 року одержав диплом операторського факультету ВДІКу. Працював на студії "Укркінохроніка". Оператор фільмів: "Світло попереду", "Завтра свято", "Тривожне небо Іспанії" (Державна премія імені Т.Г.Шевченка, 1985), "Сон", "Дах", "Пейзаж. Портрет. Натюрморт" і багатьох інших. "Снайпер" (ігровий, кіностудія імені О.Довженка).

1971. ВДІК.

Завтра до війська. 26.04. 1974.

